

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
Wydział Malarstwa i Rysunku

Rozprawa doktorska – część praktyczna.

Siła wyczerpanego gestu

Gest i ekspresja malarska jako niewyczerpalne źródło tożsamości artysty.

mgr Piotr Ambroziak

Promotor:

dr hab. Dominik Lejman, prof. nadzw. UAP

Poznań 2019

Siła wyczerpanego gestu.

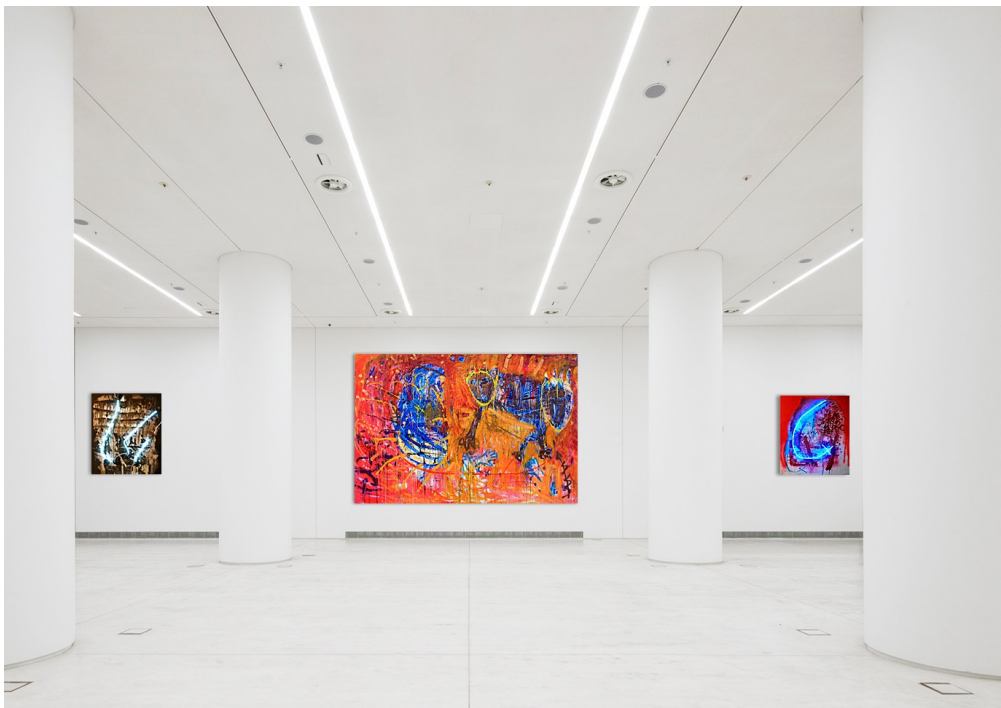
Gest i ekspresja malarska jako niewyczerpalne źródło tożsamości artysty.

Zaprezentowane w pracy pisemnej rozważania na temat „istoty gestu” i jego źródeł powoływania, nie mogą istnieć w mojej pracy doktorskiej bez praktyki malarskiej jako praktycznego doświadczania w procesie inicjacji gestu i jego powoływania. Opisując w pracy teoretycznej „prapoczątki” powstania gestu, jego „emocjonalnych pierwocin” pozwoliły mi zrozumieć przyczyny i intencję w powstawaniu ekspresyjności w mojej twórczości. Zrozumiałem sens kształtowania mojego wewnętrznego świata, mojej psychiki przez „samo-doświadczania ekspresyjności”. Dochodząc do wniosku, że gest ekspresywny jest silnie wyodrębnioną częścią mojej osobowości, transformujący mój wewnętrzny świat w ekspresyjny gest. Poznawanie tego wewnętrznego świata powstaje za pomocą gestycznych emocji, budujących mój język wypowiedzi. W pracy pisemnej skupiam się na różnych aspektach doświadczania gestu, jego powstawania w ekspresyjnym procesie, na podstawie popularnych nurtów psychologicznych, odnoszących się do nieświadomego aktu tworzenia oraz ujawniania niejawnych treści psychiki ludzkiej w sztuce oraz postaw społecznych, budujących tożsamość człowieka w społeczeństwie. Budowanie i powoływanie tych zagadnień można odnaleźć w mojej pracy praktycznej, która świadomie ewaluowała w trakcie pisania i zagłębiania się we własny proces twórczy. Zrozumienie i świadome budowanie poznanych treści w język artystyczny, poznawanie własnej psychiki (na ile jest to możliwe), komunikowanie „jaźni” z własnym „ja” poprzez proces artystyczny. Z drugiej strony jest to też ekspresyjne konfrontowanie własnej osobowości z otoczeniem, poznawanie własnych emocji. W ewolucji gestu i ekspresyjności lat 80., który wynikał z doświadczeń wszystkich ruchów ekspresyjnych od antykultury po bunt społeczny, zawracam uwagę w pracy teoretycznej na szczerść gestu, wynikającego z wewnętrznych pobudek samych artystów, po świadome strategie artystyczne, np. pod postacią przemyślanych działań ekspresyjnych. W pracy teoretycznej szukam pytania, czy dzisiaj gest malarski wyczerpał wszystkie swoje możliwości i stał się martwym narzędziem wyrazu? Czy współczesny gest to niewyeksplloatowany środek wyrazu artystycznego? Dochodzę do wniosku, że ekspresja i gest „ekspresywny” jest nierozdzielnie związany z wewnętrznym światem artysty, jego tożsamością, która stanowi most, łączący świadomość z rzeczywistością, źródłem niewyczerpalnych sił ekspresji malarskiej. Powstająca przestrzeń malarska staje się indywidualnym językiem artysty, podróżą po własnym wszechświecie. Przeżywaniem i otwieraniem kolejnych drzwi, za którymi sztuka podlega ciągłym zmianom i przewartościowaniom.

Powstały ekspresyjny cykl malarski jest odpowiedzią na ekspresyjne badanie mojego wnętrza, które wciąż ulega transformacji, gdzie gest wymaga nowego przeformułowania w przekazie wypowiedzi artystycznej, tworząc nowe emocje i napięcia. Nie wiem czym jest sztuka, ale dla mnie jest ciągłym odkrywaniem na nowo siebie i świata. To stan, w których moje emocje uzewnętrzniają się pod postacią ekspresji i ekspresywnego gestu, który jest artystycznym podpisem mojego wnętrza. Sztuka jest świadomą narracją wnętrza, w którym ciągle jestem odkrywcą. W prezentowanych pracach malarskich „powołuję” różnego rodzaju gesty, od silnych emocjonalnych „wyładowań energii”, po automatyczne ruchy pędzla i narzędzi. Farba, jej gęstość, faktura czy wydrapana linia budują mój ekspresyjny język wypowiedzi. Wyłaniająca się figuracja podporządkowuje się świadomej destrukcji, mimo wciąż pojawiających się antropomorficznych kształtów ulega nihilacji. Wielkoformatowe płótna pozwalają uzewnętrznic się moim emocjom, wyładować energię i napięciom. Moje gesty ulegają ciągłym przeformułowaniom, w miarę powstawania cyklu malarskiego zaczynają pojawiać się neony (gesty świetlne), które w swojej poświęceniu przyciągają odbiorcę do obrazu, pozawerbalnym gestem ekspresji. Jednak dynamiczne, ekspresyjne neony to nie tylko „oświetlone technologicznie” prymitywne gesty pędzla na powierzchni płótna, drażniące powierzchnię i potęgujące ekspresję przekazu. To również powstająca w głowie artysty idea ruchu, który, jak błysk neuronów, daje impuls do ekspresywnego gestu. Gestu dłoni, który świadomie lub podświadomie inicjuje ruch pędzlem malarskim, mający swój początek i koniec, nadający pewne zakończenie ekspresji wewnętrznej. Nieskończenie podświetlony gest potęguje ekspresję, zmieniając barwy obrazu, wyraz gestu oraz natężenie kolorystyczne o różnych porach dnia i nocy. Neonowe ekspresyjne gesty uwypuklają strukturę materii malarskich, wychodząc ponad płaszczyznę płótna światłem, cieniem, blikami czy błyskiem światła on/off – jako kolejne powielane gesty w odbiciach żywicy i cieni.

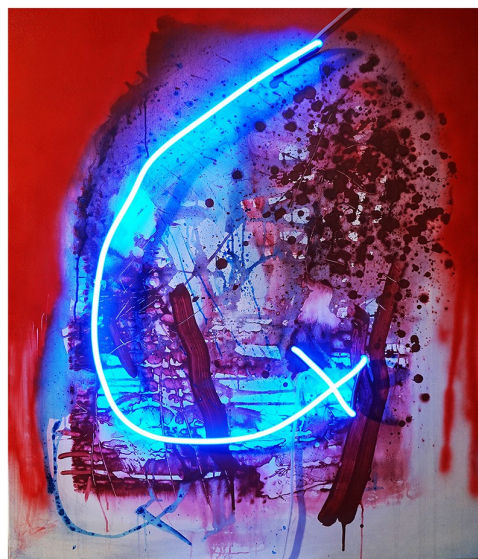
Urban Cave 7137913, akryl, spray, 200x300cm, 2018. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Urban Cave 7137913, City of 189, City of 863

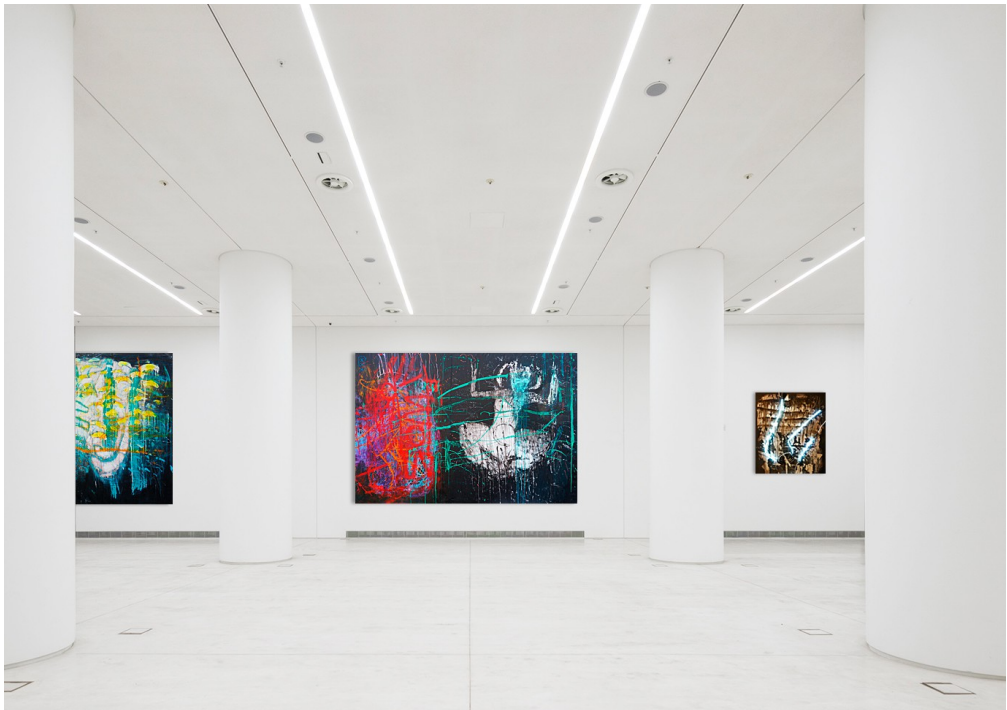
City of 189, akryl, spray, neon, 115x96cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

City of 863, akryl, spray, neon, 115x96cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

Urban Cave 7107913, akryl, spray, 200x300cm, 2018. Fot. P. Ambroziak

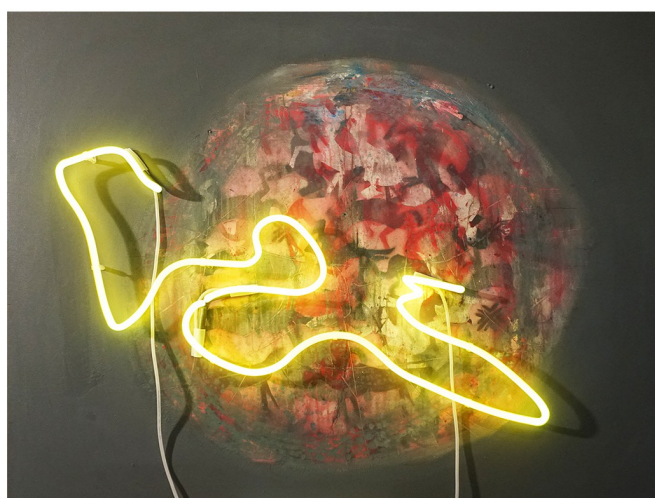
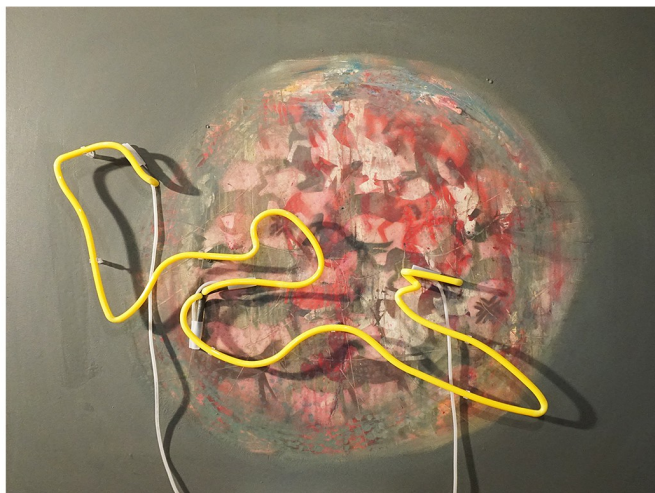
„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Urban Cave 7107913, City of 189

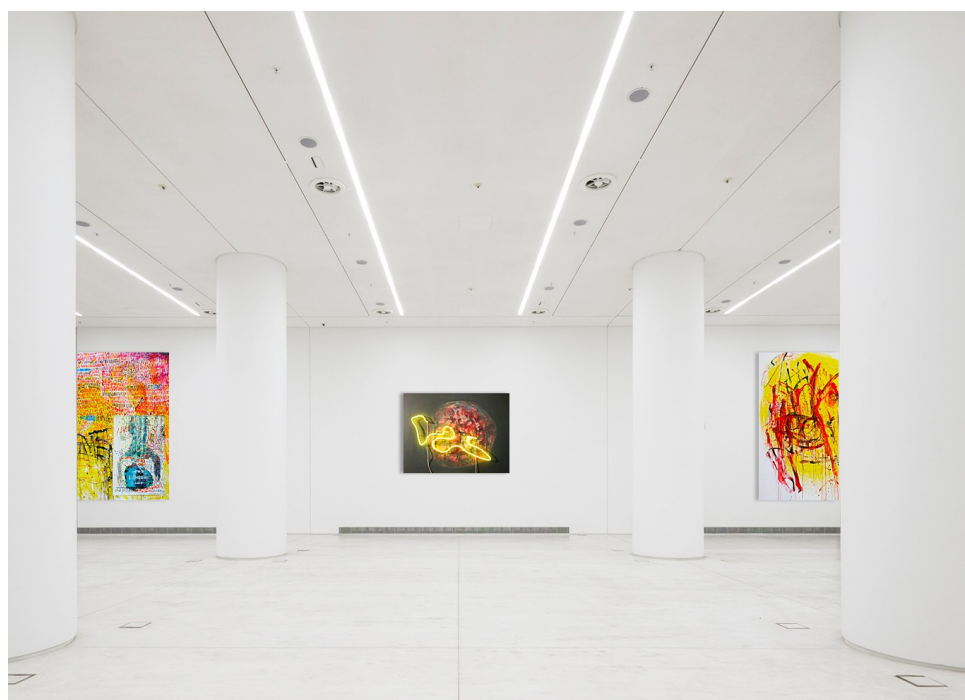
Urban Cave 7237913, akryl, spray, 200x300cm, 2018. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Urban Cave 71237913

City of 8931, akryl, spray, neon, 100x130cm, 217/2019. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, City of 89319

Urban Cave 71837913, akryl, spray, 200x300cm, 2018. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu” - prezentacja płócien na krosnach, Urban Cave 7837913

Urban Cave 7017913, akryl, spray, 200x300cm, 2018. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Urban Cave 78017913k

Bez tytułu 1, akryl, spray, 120 x110cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

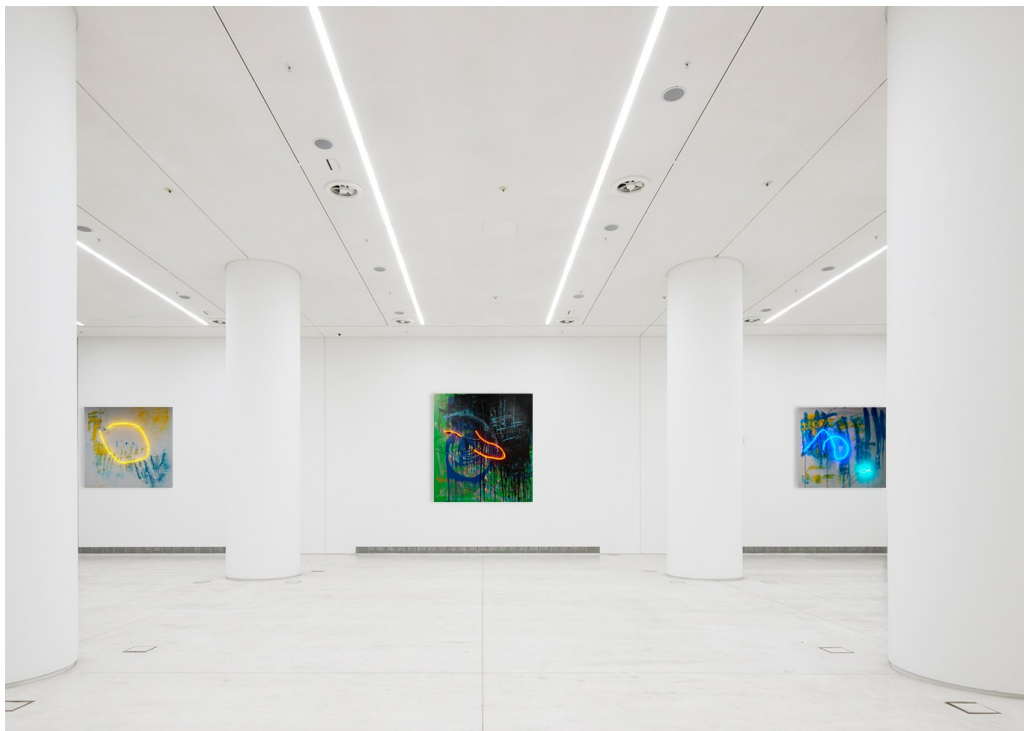
Bez tytułu 2, akryl, spray, 120 x110cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

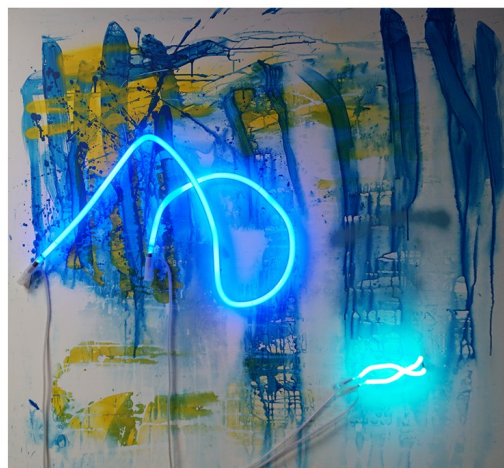
„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Bez tytułu 1 i 2

Bez tytułu 3, akryl, spray, 170 x150cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

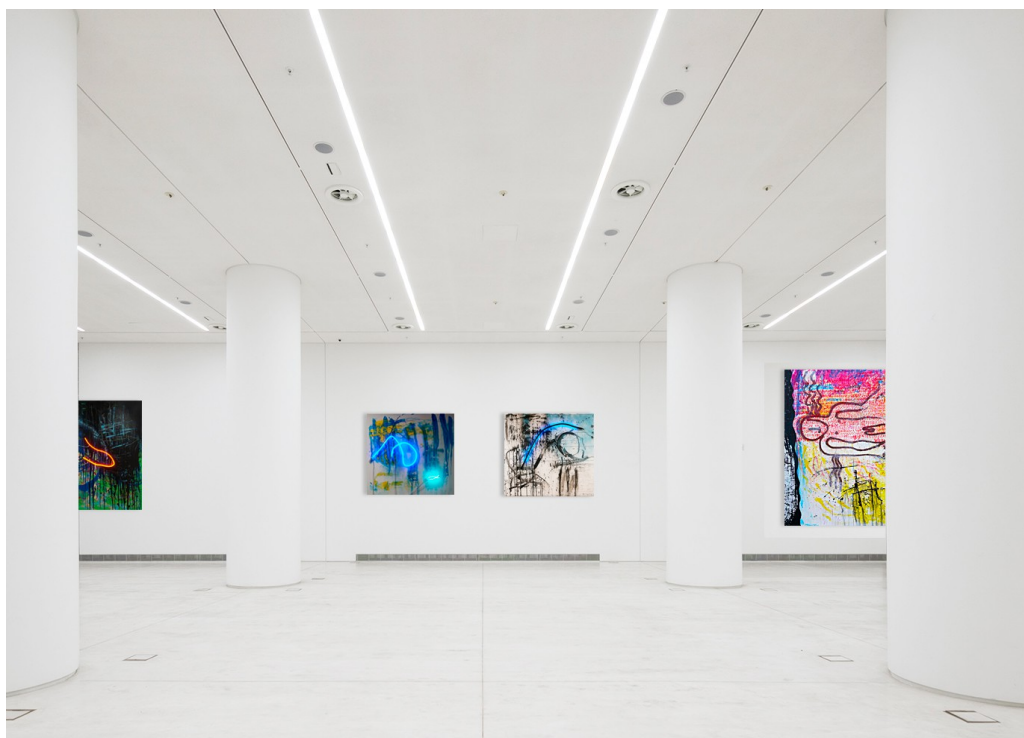
„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Bez tytułu 3

Bez tytułu 4, akryl, spray, 120 x110cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

Bez tytułu 5, akryl, spray, 120 x110cm, 2019. Fot. P. Ambroziak

„Siła wyczerpanego gestu”- prezentacja płócien na krosnach, Bez tytułu 4 i 5